

det tillskjutna och genom dertill lagda besparingar (reservfonder m. m.) ökade kapitalet, lottegarne, under hvad namn som helst, tilldelas.

§ 25.

6:o) af styrelser för bankbolag, assurancesbolag och andra penningarörelse-drifvande verk: angående beloppet af hvarje delegares kontant tillskjutna kapital och andel i reservfond m. m.

Jag anhåller om remiss af denna min motion till Bevillnings-Utskottet, hvilket, om det gillar motionens syftemål: *kapitalets beskattning hos kapitalägaren*, skall åt de föreslagna förändringarne gifva den lämpligaste redaktion och erforderliga utsträckning.

Stockholm den 25 Januari 1858.

P. v. Möller.

N:o 37.

Af Herr Munthe G. E., om ändring af sista mom. i 20 § Jagtstadgan.

I sammanhang med bestämmelsen om belöning för dödande af vissa uppräknade slag af rofdjur och roffoglar är uti 20 § af Kongl. Maj:ts förnyade nådiga Jagtstadga den 21 Oktober 1864 föreskrifvet, att den, som vill af så beskaffad belöning komma i åtnjutande, skall uppvisa roffogeln eller huden af rofdjuret för kronofogde, länsman eller ordförande i kommunalstyrelse samt taga dennes intyg, att roffogeln eller djuret inom riket dödats, äfvensom att roffogelns fötter eller öronen af rofdjurshuden blifvit i hans närvaro afskurda, hvarefter sökanden eger rätt att hos närmaste kronouppbördsman eller Konungens Befallningshafvande den utfästade belöningen uppbära.

Då särdeles angeläget är, att sådana intyg, på hvilka rättighet att uppbära ifrågavarande belöning skall grundas, städse varda utfärdade af personer, som icke blott äro redlige och i allmänhet trovärdige, utan jemväl ega tillräcklig insigt och omdömesförmåga, för att i hvarje fall kunna med säkerhet urskilja och afgöra, huruvida det fällda djuret eller den förevisade fogeln verkligen är att hänföra till sådana rof- och skadedjur, för hvilkas dödande belöning är utlofvad; men erfarenheten visat, att dessa egenskaper icke alltid äro att med visshet påräkna hos kommunalstyrelsernas ordförande, samt härtill kommer, att det, för möjligheten att utöfva någon kontroll å intygens rättighet, skulle vara önskligt, om utgifvarnes namnteckning vore känd af dem, som ega att belöningen utbetala, hvilket, så länge intyg af ofvanbemälda ordförande få såsom tillfyllestgörande antagas, icke alltid kan vara händelsen, får jag härmed vördsamt föreslå, det sista momentet i förenämnde § af 1864 års Kongl. Jagtstadga måtte erhålla följande förändrade lydelse:

Vill någon erhålla sådan belöning, uppvisse roffogeln eller huden af rofdjuret för kronofogde, länsman eller jägeritjenssteman, tage hans intyg, att roffogeln eller rofdjuret inom riket dödats samt att roffogelns fötter eller örönen af rofdjurshuden blifvit i hans närvaro afskurna, och hafve sedan rätt att hos närmaste kronouppbördsman eller Vår Befallningshafvande den utfästade belöningen uppbära.

Stockholm den 25 Januari 1868.

G. E. Munthe.

N:o 38.

Af Herr Landgren L., angående beviljande af ett årligt understöd å 1,500 R:dr åt Artisten N. Mandelgren.

Allt sedan 1862 har Riksdagen årligen beviljat åt Artisten Mandelgren ett anslag af 1,500 R:dr för att sätta honom i stånd att försätta sina antiqvariska